

„Представяне на българската култура по света – перспективи за развитие“.

Мнение на Румен Руменов Панайотов

Анализирайки нелепите ситуации в които попадаме ежедневно, ние артистите ,периодите на обучение в основните,средните и последствие във висши учебни заведения, стигам до извода ,че перспективи за развитие в нашата страна няма или някак отсъстват.Всички опити и стремежи за някакъв вид реализация стигат до някакво развитие и внезапно се провалят от неясни мотиви и доводи на дружества и организации.До скоро обясненията започваха и приключваха с изречението “Съжаляваме ,но в момента ,знаете -ФИНАНСОВА КРИЗА” след това до болка познатите извинения ,че България е малка и бедна държавица,хората са огорчени,гладни и живеят в мизерия.(странно как такава държава описана по- горе има нужда от такъв брой MALL-ве а не може да си позволи ремонт на театрите или парно в университетите).В последствие извиненията преминаха в друго естество от типа на :”Все още сте млади,студенти и тепърва ще имате шансове” .В редките случаи когато се стига до реализация на даден проект,заплащането е толкова нищожно че не покрива разходите и времето изминало в проектиране и реализация.В такъв случай коментара е от сорта “Ама моля ви се,та вие сте артисти нима го правите зарада парите.....”;

“Какво толкова, ще го впишете в автобиографията си! Трябва да сте доволни че ви предоставихме този шанс.” След всеки такъв коментар се обръщаш бавно и засрамено,понеже си имал наглостта да поискаш разяснение.Продължаваш напред надявайки се, някои да поиска освежаване на дискотеката си,някоя “по арт саксия”или нов филм,реклама в киноцентъра.Имаш нужда от тези поръчки за да си позволиш лукса “живот” и може би нова творба за “Порт-фолио”

Конкурсите които се организират и наградите в тях са придобили символичен характер.На откриване на изложби гостите предимно са колеги и преподаватели.На представителни събития ,авторите и произведенията им играят декориращ характер,за атмосфера на коктейла например.

При евентуална продажба на твое произведение се започват смешни пазарлъци с “костюмирани чичковци” знаещи че си готов на всякакъв компромис, предвид положението в което се намиращ.Принуден си да създаваш и изобразяваш вкусове,които нямат нищо общо с духовната ти същност и знанията придобити през периода ти на вътрешно израстване.

Най лошото обаче е осъзнаването на всички тези факти и невъзможността за промяната им.

Всичко представено до тук не може и не бива да сломи един свободен и търсещ дух.Някой беше казал “Трудностите не убиват вярата в просперитета” Така разсъждавайки попаднах в няколко европейски държави,където явно хората(под хората имам предвид държавата или

там изглежда е така) имат нужда от изкуство и култура.Разбрах тази нужда ,виждайки грижите за опазване и съхраняването им..Те отделят огромни средства не само за запазване и съхранение,а за насърчаване и подпомагане на действащи,млади и бъдещи артисти.Тези държави осъзнаваха факта ,че за реализацията на дадена творба или произведение за да бъде то наистина красиво,пълно и свършен-но е необходимо време.Време за репетиции,осмисляне,анализиране,подобрене и реализиране.Период през който съзнанието на автора трябва да е ангажиран единствено с този проблем за да има наистина стойностен характер самото произведение.Разбрах за закон в който всеки реализиран архитектурен проект се задължава да предостави 1% от бюджета си за някакъв вид изкуство на територията си.

Музеите,галериите,театрите и музикалните зали изглеждаха винаги на ниво и бяха претъпкани от посетители(на всякаква възраст)

Художествените им академии и институти разполагаха с необходимите условия и бази за нуждите на студентите си.Организираха им се изложби-финансирани и рекламирани от самите учреждения.За сравнение мога да дам пример с Националната ни Художествена Академия или по добре да не давам ,тъй-като искрено съм и благодарен на какво ме научи, въпреки полевите условия.

Мисля че тук е и момента да спомена за впечатлението си относно нивото на кадрите които подготвя и представя България по отношение на култура и изкуство.Мнението ми е; че по нищо не отстъпваме по талант и качества на никоя държава.Липсва ни самочувствие (продиктувано от обстоятелствата в които сме поставени,или по-скоро които си поставяме)Безхаберното за едни от най-важните фактори за една нация -изкуство и култура може да доведе единствено до упадък на обществото.

Специално по темата “Представяне на българската култура по света – перспективи за развитие” смятам необходимостта от решение на проблемите отвътре.Подобрявайки условията и възможностите на талантните които притежаваме неимоверно ще доведе и до представянето им на световната сцена.